

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos VII. — Izdan in razposlan dne 15. februvarja 1887.

11.

Dopustno pismo od 29. decembra 1886,

za lokomotivno železnico od Hietzinga v Gornji St. Veit.

M i F r a n c J o ž e f P r v i,
po milosti Božji cesar avstrijski,

apostolski kralj ogerski, kralj češki, dalmatinski, hrvaški, slavonski, gališki, vladimirski in ilirski; nadvojvoda avstrijski; véliki vojvoda krakovski, vojvoda lotarinški, saleburški, štirski, koroški, kranjski, bukovinski, gornje-sleški in dolnje-sleški; véliki knez erdeljski; mejni grof moravski; pokneženi grof habsburški in tirolski itd. itd. itd.

Ker je firma fabrike za lokomotive Krauss et Comp. v Mnihovu in Linci zaprosila, da bi se ji dala dopustitev (koncesija) zgraditi lokalno železnico (parno žlebovko ali tramway) od Hietzinga v Gornji St. Veit, ter voziti po nji, vzvidelo Nam se je z ozirom na občno korist tega podjetja imenovani firmi to dopustitev po postavi o dopuščanji železnic od 14. septembra 1854 (Drž. zak. št. 238), kakor tudi po postavah od 25. maja 1880 (Drž. zak. št. 56), od 26. decembra 1882 (Drž. zak. št. 180), od 28. decembra 1884 (Drž. zak. št. 203) in od 29. junija 1886 (Drž. zak. št. 104) podeliti takó:

§. 1.

Dajemo firmi Krauss et Comp. v Mnihovu in Linci pravico, zgraditi lokomotivno železnico (parno žlebovko) s pravilno raztečino od Hietzinga v Gornji St. Veit, kot panogo lokalne železnice Hietzing—Perchtoldsdorf, ki je predmet dopustnega pisma od 30. julija 1882 (Drž. zak. št. 118).

§. 2.

- Železnici, ki je predmet te dopustnice, dodeljujejo se naslednja olajšila:
- a) oprostitev od kolkov (štempljev) in pristojbin za vse pogodbe, knjižne vpise, vloge in druge listine služeče v to, da se nabavi glavnica in zagotovi glavnično obrestovanje in pa vršba voznje — do časa, ko se začne ta vršba, in tako tudi v pridobitev zemljišč, v gradnjo in opravo železnice — do konca prvega vršbenega leta;
 - b) oprostitev od kolkov in pristojbin za prvo izdatbo delnic z interimalnimi listi vred, kakor tudi od presnemsčine, kar se je nabere o nakupu zemljišč;
 - c) oprostitev od pristojbin in taks, dolžnih za podeljeno koncesijo in za izdatbo te dopustnice;
 - d) oprostitev od pridobnine in dohodarine, od plačevanja kolkovnih (štempeljskih) pristojbin kuponom, in tako tudi od vsakega novega davka, kateri bi se utegnil vvesti s prihodnjimi postavami, do 30. julija 1912.

§. 3.

Koncesionarjeva dolžnost je gradnjo tu dopuščene železnice precej začeti, čim dobode dovoljenje gradnje, najdalje v enem letu računeč od današnjega dne dokončati, dodelano železnico v občno službo izročiti, ter vršbo voznje po nji ves čas, dokler traja koncesija, namreč do 30. julija 1972 nepretrgoma vzdrževati.

Da bode držal se zgornjega roka za gradnjo, dolžan je koncesionar državni upravi dati varnost s primerno položnino v gotovih novcih ali v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati varovancev novci.

§. 4.

V ostalem je železnico imenovano v §. 1 smatrati za celokupen del lokalne železnice, katera je predmet dopustnega pisma od 30. julija 1882 (Drž. zak. št. 118), ter naj se na-njo določila §§^{ov} 4 do všttevno 12 gori omenjenega dopustnega pisma zmislju primerno uporabljajo.

Resno opominjaje vsacega, da ne dela zoper to, kar ustanovljuje le-ta dopustnica, in dodeljujoč koncesionarju pravico, zastran izkazne škode pred Našimi sodišči zahtevati odméne, dajemo vsem oblastvom, katerih se tiče, trdno povelje, naj ostro in skrbno čujejo nad to dopustnico in vsem tem, kar se v njej ustanavlja.

V dokaz tega izdajemo to pismo, naudarjeno z Našim večjim pečatom, v Našem cesarstva glavnem in prestolnem mestu na Dunaji, devet in dvajsetega dne meseca decembra, v letu po odrešenji sveta tisoč osem sto osemdesetem šestem, Našega cesarjevanja tridesetem devetem.

Franc Jožef s. r.



Taaffe s. r.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.

12.

Razglas ministrov za finance in trgovino od 10. febru- varja 1887,

o tem, kdaj stopijo v moč določila člena I končnega zapisnika II. Bernske mednarodne konferen-
cije od 15. maja 1886, o colnovarni uredbi železnocestnih voz v mednarodnem prometu.

Naslednja določila člena I končnega zapisnika II. mednarodne konferencije o colnovarni uredbi železnocestnih vóz v mednarodnem prometu, katerega so odbranci c. kr. in kralj. ogerske vlade, po tem vlad nemškega cesarstva, fran-
coske, italijanske in švicarske v Berni dne 15. maja 1886 podpisali in ki je bil sè strani c. in kr. avstro-ogerske vkupne vlade, kakor tudi ostalih udeleženi vlad odobren, razglašajo se s tem pristavkom, da pridejo ta določila 1. dne aprila me-
seca 1887 v moč na mesto navodila colnim organom z ukazom ministrov za finance in trgovino od 1. junija 1883 (Drž. zak. št. 80) vvedenega, kako preisko-
vati tovarne vozove gledé njihove pripravnosti za prevažanje colnega blaga.

Člen I.

A. Splošna določila.

Vozovi in vozovni oddelki, ki se hočejo rabiti za prevažanje colnega blaga, naj se dadó lahko in trdno zapirati takó, da se va-nje pod zaporo nakladnega prostora vloženo blago ne more odvzeti ali premenjati brez sile in brez vidnega sledú.

V takih vozovih ali njihovih delih tudi ne sme biti skrivnih ali težko zaslednih prostorov, v katere bi bilo moči kako blago ali kake stvari spraviti.

Vsak voz mora biti na obeh podolžnih stranéh opravljen z lastninskim zna-
menjem in številko. Kadar ima voz več oddelov, ki so ločeni eden od drugega, mora se vsak izmed teh oddelov zaznamenati s posebno črko (pismenom).

B. Posebna določila.

Da se doseže varna zapora nakladnega prostora, morajo dotični vozovi ustrezati zlasti naslednjim uvetom:

1. Vozovo ostenje.

Stranske stene, pod, strop in vsi deli voza, ki sestavljajo nakladni prostor, morajo biti tako pritrjeni, da jih ni moči od zunaj sneti in vnovič pritrđiti brez vidnega sledú.

Vsi ti deli morajo biti v dobrem stanji.

Kadar so stranske stene slučajno poškodovane, je voz vsled tega samo tedaj nepripraven za nadaljšnjo prevožnjo, če so morebiti nastale v stenah kake odprtine ter se je bati, da bi se skozi nje utegnulo priti do naklada (tovora).

2. Razdalja med pomičnimi dvermi in deli ostenja.

Vmesnega prostora med pomičnimi dvermi (durmi) in deli ostenja pokritih vóz ne sme biti nikdar nad 20 milimetrov največ.

3. Zapora pomičnih dverí.

Vsake pomične (potiščalne) dveri morajo imeti vpadno kljuko ali drugo zapiralo, ki je enake varnosti.

Ta zapirala naj bodo tako pritrjena, da jih, kadar so dveri zaprte, ni moči brez sile in v oči bijočega sledú sneti.

4. Colno-zaporne babice.

Pomične dveri, dvokrilne dveri, čelne (čelesne) dveri in sploh vsake dveri, ki se rabijo pri pokritih vozovih, morajo imeti babice (uha) od najmanj 15 milimetrov svetle širine ali druge zapornice, v katere se dadó vtakniti colne žabnice (taške) in colne svinčenice (plombe), takó, da ne bode moči teh dverí odpreti, ne pokazivši colne zapore.

Te zaporne babice ali druge zapornice morajo biti pritrjene k vozu z neti ali vijaki, katerih matice so znotraj, ali do katerih se pri zaprtih dverih ne more.

Tu navedena določila obveljajo v polnem obsegu čez pet let po pritrdbi pričujoče domembe. Do tistega roka bode se vzajemno zadovoljevalo z vozovi, kateri se dadó zapirati s colnimi svinčenicami ali žabnicami.

5. Zavarovalna zapora pomičnih dverí.

Dolnja stran teh dverí imej posebno zatrdilo (zapiralo), da bode nemogoče sneti ali privzdigniti jih sè steznice.

To zatrdilo utegne biti n. pr. kljuka, katera, kadar se dveri zapirajo, seza v babico prikovano na steznici, ali podaljšek notranjega nasajala do pod steznice ali njene glavice, ali pa to, da se napravi trdno prikovan kot ali locanj na sami steznici itd. Izimno sme v to zatrdilo služiti preluknjana krpa, ki odslej dopušča uporabo colnih svinčenic, in ko poteče rok petih let, kakor se je reklo pod prejšnjo številko, uporabo colnih žabnic in svinčenic. Škripci, po katerih dveri tekó, naj bodo pritrjeni takó, da jih ne bode moči brez sile sneti.

6. Steznica, po kateri tekó pomične dveri.

Steznice morajo biti najmanj na dva svojih nosačev trdno prikovane. Ti nosači naj bodó tako zvezani s trdnimi deli ostenja, da se bodo, če so dveri zaprte, dali samo siloma sneti in takó, da ostane v oči bijoč sled te sile.

7. Gornji dverovod.

Zgoraj naj bodo pomične dveri zavarovane z ustrezno pritrjenimi drogi ali kulisnimi šinami.

8. Dvokrilne in čelne dveri.

Pri pokritih vozovih s krilnimi dvermi (n. pr. pri vozovih za pivo) ali z dvermi s pročelja morajo te dveri imeti ne samo zaporno pripravo in nasajala, ki se od zunaj ne dadó sneti, nego tudi kako drugo številki 4 ustrezajoče zapiralo, takó da ne bode moči teh dverí odpreti, če se colna zapora ne poškodeje.

Čelne dveri (dveri s pročelja) ne rabljene (n. pr. pri vozovih, ki so pripravljene za zdravstveno službo) naj se imajo colnotrdno zaprte z oboji, letvicami ali železnimi okovi.

9. Okna in vetrilne odprtine.

Kadar so odprtine, kar jih je na pokritih vozovih, kakor: okna in prevetrovalne luknje, zamrežene z železnimi šibicami, rešetkami ali luknjasto pločevino (plehovino), ne smejo odprtine, kar jih ostaja, presežati 30 kvadratnih centimetrov, tako da ne bode moči skozi te odprtine iz voza upleniti kaj blaga. Noben del, s katerim so te mreže pritrjene, ne sme se moči sneti z vnanje vozove strani.

Kadar so imenovane odprtine zavarovane ne z mrežami, nego sè zapahi ali zaklopnicami, morajo ti biti pritrjeni takó:

Zaklopnice ali vodoravni zapahi sè žabami, zasunki, vpadnimi kljukami, precepi ali podobnimi rečmi,

naopični zapahi bodi s pomočjo prej navedenih priprav, ali, če imajo colno zapiralo ustrezajoče propisom številke 4, s pomočjo colnih žabnic ali svinčenic,

in sicer takó, da ni mogoče odpreti jih od zunaj drugače, nego sè silo, kar bi pustilo za seboj v oči bijoč sled, ali s poškodbo colne zapire.

Odtočnice v podih potrebujejo zamrežbe, če imajo čez 35 milimetrov v premeru.

10. Nadstropniki.

Za nadstropnike, ki se zapirajo sè zasuni ali pokrovi, veljajo, kar se tiče njih pritrdbe in zapore, določila ustanovljena v prejšnjih številkah.

11. Tovorni vozovi z luknjičastimi stenami.

Tovorni vozovi z luknjičastimi stenami, kakor n. pr. vozovi za prevažanje živine, ki sicer ustrezajo zgornjim uvetom, smejo se uporabljati samo za prevožnjo takó debelega tovrnega blaga, da ni mogoče, da bi se kaj takega blaga vzelo skozi te odprtine v ostenku.

12. Odprti vozovi s trdnimi krovnicami.

Odprti vozovi, katerih glavne (končne) stene so z močnim drogom vezane ena z drugo ter imajo najmanj 75 centimetrov široke krovnice in katerih stranske stene so najmanj po 50 centimetrov visoke, utegnejo uporabljati se za odpravo vsakovrstnega colnega blaga, če so opremljeni s kolobarji, s katerimi se pritrjajo pokrivalne plahte, in če so pokriti s takimi plahtami.

13. Drugovrstni odprti vozovi.

Drugovrstni odprti vozovi, ki imajo kolobarje (obodce) ali kako drugo pripravo za pritrjevanje plaht, smejo se za odpravo colnega blaga rabiti samo tedaj, kadar gre za nakladne kose, ki so posamič najmanj po 25 kilogramov težki, ali za tako blago, katerega ni pač lahko, ali navadno nakladati v pokrite ali take odprte vozove, o kakeršnih se govori pod številko 12, ker je preobimno (kakor: velike mašine, mašinski deli, parni kotli itd.) ali ker se zaradi takega drugega svojstva temu ne prilega (kakor: les in drva, bombaž, ogljije, *coaks* pesek, kamenje, rude, vsakovrstna železna sirovina in starina v kosih, železne šibice, živina, sledi ali slaniki, ribja mast, kameno olje itd.).

Za zgornji slučaj prepušča se colnim oblastvom, navodilom od vodilnih oblastev prejetim primerno razločati, je li nameščati zaporo plahte, da ne bode moči nič blaga jemati ali premenjati, ali pa izimno sploh odpustiti zaporo ali druge naredbe za dokaz istovetnosti. Tudi se utegne ukreniti uradni sprevod.

Ukazi, ki jih vodilna oblastva dadó v izvedenje zgornjega odstavka, naj se priobčijo drugim državam pogodnicam.

14. Pokrivalne plahte in njihova pritrdba.

Kolobarji (obodeci, koluti), s katerimi se pritrjajo plahte, morajo biti zdržema zvarjeni, s precepi znotraj voza zanetani ali z vijaki priviti ter premenjema na snemnih stranskih stenah, odnosno dverih in trdnih čelnih pragih, ali na podstavi (stanu) po primeri v visokosti podovega oklada po 115 centimetrov največ na razno nameščeni takó, da zapiralna vrveca brani privzdigniti premične stranske stene, ako bi take bile, in pa odpreti dveri.

Plahte morajo biti poleg robov opravljene z luknjami, ki jih kovinske babice zavarujejo, da se skozi nje potegne zaporni konopec, in te luknje utegnejo se narejati v isti razdalji, kakor kolobarji na vozu. Samo na gornjih delih plahte dopuščeni so zaporni obodeci.

Plahte morajo biti dovolj velike in primerno trdne. Če imajo kak šiv, tudi na vstavljenih delih, mora biti ali na notranji strani ali pa dvojno, to se pravi v dveh črtah po 15—25 milimetrov na razno nameščen.

Zaporni konopci ne smejo biti iz več kosov ter morajo na obeh koncéh imeti kovinske konice. Za temi konicami morajo biti vdelane babice, v katere bode moči vtakniti colno zaporo, primerno strnivši konopčeva konca.

Vdeleženi kralj. ogerski ministri, s katerimi se je na to stran opravljalo dogovarjanje, ukrenejo ob enem enakšen ukaz za dežele ogerske krone.

Dunajewski s. r.

Bacquehem s. r.